

Arrest

nr. 217 695 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 september 2018 tot weigering van verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister en van de beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 januari 2017 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 6 september 2017 werd verzoeker, ingevolge de voormelde aanvraag, gemachtigd tot een tijdelijk verblijf voor de duur van één jaar.

1.3. Op 14 september 2018, nadat verzoeker een aanvraag tot verlenging van de voormelde machtiging had aangevraagd, vaardigde de ambtenaar-geneesheer een medisch advies uit ten behoeve van de verwerende partij.

1.4. Op 18 september 2018 neemt de gemachtigde de thans bestreden beslissing tot weigering van verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 06/08/2018 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten werd ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 20/01/2017. Dat dit verzoek door onze diensten op 06/09/2017 gegrond werd verklaard waarna men in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag dd. 14/09/2018), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkene dient door uw diensten te worden ingehouden en betrokkene dient afgevoerd te worden uit het Vreemdelingenregister wegens verlies verblijfsrecht. “

1.5. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De meneer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: Z.M.

geboortedatum: 20.06.1984

geboorteplaats: Bni Chiker

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 06/08/2018 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 18/09/2018."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is geput uit de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, artikel 9 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Het middel is uiteengezet als volgt:

"aangezien de bestreden beslissing tot niet verlenging van de BIVR voorhoudt dat de medische elementen ingeroepen n.a.v. de aanvraag tot verlenging door verzoeker dd. 06.08.18 ingediend niet kunnen weerhouden worden aangezien uit het medisch advies van de arts-adviseur dd. 14.09.18 kennelijk blijkt dat de ziekte van verzoeker noch een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst van verzoeker of het land waar hij gewoonlijk verblijft.

aangezien de conclusie van voormeld medisch advies (stuk 2) immers stelt:

"...Uit het voorgelegde medisch dossier kan ik besluiten dat de status post rectale heekunde voor een rectumcarcinoom, met geen klinische of biologische aanwijzingen voor een tumorrecidief of metastasering, en de eventueel te sluiten ileostomie na heraanleg van de colorectale anastomose geen reëel risico inhouden voor het teven of de fysieke integriteit van Mr. Z., noch een reëel risico vormen op een onmenselijke behandeling, gezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Marokko.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land van verblijf, met name Marokko....";

aangezien uit de veelvuldige medische attesten door verzoeker voorgebracht n.a.v. zijn aanvraag dd. 06.08.18 tot verlenging van zijn BIVR ten overvloede blijkt dat enerzijds hier oncologische follow up én ook verdere operatieve ingrepen nodig én noodzakelijk zijn én anderzijds de familiale omkadering en mantelzorg, dewelke verzoeker hier kan genieten, belangrijk is (zie attest Dr. W. KETELS dd. 03.08.18); aangezien het dan ook buiten verhouding is om verzoeker na een lange en intensieve medische behandeling hier door artsen, dewelke de specifieke details van de medische problematiek van verzoeker zeer grondig kennen, thans terug te sturen naar zijn land van herkomst voor de rest van de behandeling waar eerder de arts-adviseur van DVZ bij verslag van 24.08.17 tot de conclusie kwam dat er momenteel geen volledige adequate behandeling beschikbaar is in het herkomstland of land van verblijf, met name Marokko.

aangezien sowieso uit deze medische attesten van verzoeker niet blijkt dat zijn aandoening, een tijdelijke aandoening is, een aandoening is die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbare aandoening is of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet (zie RvV 79973, 23 april 2012);

aangezien de bestreden beslissing dan ook niet op een correcte feitenvinding is gestoeld;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing tot niet verlenging van de BIVR dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9 ter Vreemdelingenwet, artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2017 en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;

dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend op 28.09.18 daar deze gebaseerd is op/voortvloeit uit de beslissing tot niet verlenging van de BIVR genomen dd. 18.09.18;”

2.2.1. De bestreden beslissing werd genomen naar aanleiding van een aanvraag van verlenging van een tijdelijk verblijfsrecht, toegekend op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van die wet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *“de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds het geval is van de vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling waarbij er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 13, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat, behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, de machtiging tot verblijf wordt verleend voor een beperkte tijd en dat de machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, van onbeperkte duur wordt bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

2.2.2. In de aangevochten beslissing wordt gesteld dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) niet langer verlengd kan worden omdat uit het onderzoek door de ambtenaar-geneesheer van 14 september 2018 is gebleken dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of op zodanige wijze zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is. Het advies waarvan sprake luidt als volgt:

“Graag kom ik terug op uw vraag tot revaluatie van het medisch dossier voorgelegd door Mr. Z. M. in het kader van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging.

Er werd reeds eerder een advies verleend door mezelf (d.d. 24/08/2017) omwille van het niet beschikbaar zijn van de beschermende vitamines nodig bij de nabehandeling met chemotherapie.

1. *Hiervoor maak ik gebruik van de attesten die ons werden bezorgd sinds het vorige advies:*

[...]

2. *Actuele aandoening(en) en behandeling:*

Mr. Z. is nu 34 jaar en heeft in mei 2018 de postoperatieve adjuvante chemotherapie afgerond. In tegenstelling tot wat de huisarts op het SMG d.d. 03/08/2018 attesteert krijgt betrokkene dus geen chemotherapie meer.

De controle-onderzoeken tonen aan dat er geen actieve kanker meer te detecteren is (CEA genormaliseerd), er zijn geen metastasen op afstand (uitzaaiingen) en geen andenopathieën (aangetaste lymfeklieren). Het tekort aan witte bloedcellen en bloedplaatjes van tijdens de chemotherapie heeft zich ondertussen ook hersteld. Dit is een duidelijke verbetering ten opzicht van vorig advies. Betrokkene neemt geen medicatie meer.

Na het wegnemen van het door de kanker aangetaste darmweefsel kon de continuïteit van de dikke darm hersteld worden door een colorectale anastomose, zodat de stoelgang langs de normale anale weg naar buiten kan, maar de aaneenzetting/naad (anastomose) bleef lekken en men diende

een ileostoma aan te leggen (het laatste deel van de dunne darm = ileum wordt met een gat in de buikwand naar buiten gebracht om zo de stoelgang in een zakje op te kunnen vangen = stoma)

Uit de laatste onderzoeken van de colorectale anastomose blijkt echter dat er nog steeds een lek is, zodat het ileostoma nog niet gesloten kan worden en men eerst de colorectale anastomose opnieuw dient aan te leggen via een open buikoperatie (laparotomie).

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen. Betrokkene bewijst trouwens zelf dat hij kan reizen, vermits de coloscopie ter nazicht van het bloedverlies uitgesteld werd tot na zijn reis naar Marokko (22/03/2018).

Uit het voorgelegde medische dossier blijkt ook geen medische tegenindicatie om te werken.

3. Beschikbaarheid van de zorgen en de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag Medcoi van 22/08/2017 met het unieke referentienummer BMA 10001
- Aanvraag Medcoi van 02/08/2018 met het unieke referentienummer BMA 11408
 - o Clinique Dar Salam te Casablanca: oncologie en colonchirurgie
 - o Clinique Zars te Rabat : oncologie en digestieve chirurgie
 - o Clinique Le Marrakech : oncologie en digestieve chirurgie

Uit bovenstaande informatie kan geconcludeerd worden dat de oncologische opvolging en behandeling, evenals de nodige digestieve (oncologische) chirurgie om een nieuwe colorectale anastomose aan te leggen en het ileostoma te sluiten beschikbaar is in Marokko.

4. Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

[...]

5. Conclusie

Uit het voorgelegde medische dossier kan ik besluiten dat de status post rectale heilkunde voor een rectumcarcinoom, met geen klinische of biologische aanwijzingen voor een tumorrecidief of metastasering, en de eventueel te sluiten ileostomie na heraanleg van de colorectale anastomose geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. Z., noch een reëel risico vormen op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Marokko.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland of het land van verblijf, met name Marokko.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd."

Verzoeker stelt dat de medische attesten die hij had bijgebracht naar aanleiding van de aanvraag tot verlenging van zijn BIVR blijkt dat oncologische follow up én verdere operatieve ingrepen noodzakelijk zijn enerzijds, en dat familiale omkadering en mantelzorg belangrijk zijn.

Uit het advies blijkt dat oncologische opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Marokko. Verzoeker betwist dit niet. Verder blijkt dat de ambtenaar-geneesheer erkent dat digestieve oncologische chirurgie nodig is, maar stelt zij dat ook deze chirurgie beschikbaar en toegankelijk is.

Waar verzoeker stelt dat uit het standaard medisch getuigschrift van de huisarts blijkt dat de familiale omkadering en mantelzorg belangrijk zijn, moet erop worden gewezen dat de ambtenaar-geneesheer heeft geoordeeld dat er geen nood is aan mantelzorg om medische redenen. Verzoeker brengt geen concrete argumenten bij die erop zouden wijzen dat het oordeel van de ambtenaar-geneesheer geen steun vindt in de door haar gehanteerde informatie of dat haar conclusies kennelijk onredelijk zijn.

Waar verzoeker betoogt dat het buiten verhouding is om verzoeker na een lang en intensieve medische behandeling hier, door artsen die de specifieke details van zijn medische problematiek zeer grondig kennen, terug te sturen naar zijn land van herkomst voor de rest van de behandeling terwijl de ambtenaar-geneesheer in zijn verslag van 24 augustus 2017 tot de conclusie kwam dat er momenteel geen volledige adequate behandeling beschikbaar is in Marokko, moet het volgende worden vastgesteld:

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt het volgende:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een tijdelijke machtiging tot verblijf werd verleend op grond van het advies van de ambtenaar-geneesheer van 24 augustus 2017, waarin die vaststelde dat oncologische behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Marokko, maar dat folinezuur en foliumzuur, nodig bij de nabehandeling met chemotherapie, er niet beschikbaar zijn zodat er geen volledige adequate behandeling beschikbaar is. De ambtenaar-geneesheer achtte een terugkeer van verzoeker voor de duur van 1 jaar niet aangewezen, *“waarna een her-evaluatie van de klinische toestand van betrokken en de beschikbaarheid van de noodzakelijke zorgen in Marokko zal plaatsvinden”*.

In het advies dat heeft geleid tot de thans bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker in mei 2018 de postoperatieve adjuvante chemotherapie heeft afgerond, dat hij dus geen chemotherapie meer krijgt en dat *“de onderzoeken [...] aan[tonen] dat er geen actieve kanker meer te detecteren is (CEA genormaliseerd), er [...] geen metastasen op afstand (uitzaaiingen) en geen andenopathieën (aangestaste lymfeklieren) [zijn]”*.

Aangezien de machtiging tijdelijk werd verleend omdat een aantal bestanddelen van de destijds noodzakelijke chemotherapie niet beschikbaar waren in Marokko, en aangezien enerzijds thans niet wordt betwist dat verzoeker geen chemotherapie meer krijgt, dat er geen actieve kanker meer te detecteren is, en ook geen uitzaaiingen of aangestaste lymfeklieren, en anderzijds niet door verzoeker wordt weerlegd dat de nog noodzakelijke behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, is een schending van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 noch enig kennelijk onredelijk handelen aangetoond, temeer nu verzoeker zelfs niet stelt, laat staan aantoon, dat de chirurgen in zijn land van herkomst hem niet zouden kunnen opereren teneinde de colorectale anastomose opnieuw aan te leggen via een open buikoperatie en het ilestoma te sluiten.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de ambtenaar-geneesheer van 14 september 2018 onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn, en dus evenmin dat de eerste bestreden beslissing, die volledig is opgehangen aan dit advies, niet deugdelijk zou zijn.

2.2.3. Het enig middel is niet gegrond en kan dus niet leiden tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. Derhalve kan verzoeker zich niet steunen op de vernietiging ervan om ook het bevel om het grondgebied te laten vernietigen. Verder haalt hij geen middelen aan die de tweede bestreden beslissing viseren, zodat die onverminderd overeind blijft.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS